

‘Geef mij maar een piepkleine, verborgen izakaya in Tokio’

Wat is uw vroegste herinnering?

Ik ben een jaar of twee en pluk bessen voor mijn moeder, die in de tuin hoogzwanger in de zetel ligt.

Welke levende persoon bewondert u het meest, en waarom?

Meg Stuart, haar hele universum en immer durende zoektocht boeien me enorm.

Wanneer was u het gelukkigst?

Als kind dansend in de living wanneer niemand thuis was.

Wat is uw meest onhebbelijke karaktertrek?

Ongeduld.

Welke eigenschap stoort u het meest bij anderen?

Haantjesgedrag en pretentie.

Wat was uw meest beschamende moment?

Ik ben ooit van het podium gevallen.

Wat is uw dierbaarste bezit?

Ons huis in Borgerhout, mijn fotoarchief en kunstboeken.

Kent u een gedicht uit uw hoofd of een passage uit een boek?

Mag het een woord zijn? ‘Oceaan-gevoel’ uit *De wereld van Sofie*. Moest ik tijdens de lockdown vaak aan denken als ik in het bos zat te mijmeren of naar de sterren zat te kijken.

Welk is uw favoriete zintuig?

Tastzin, omdat een menselijk lichaam aanraking nodig heeft.

Wat wou u later worden als kind?

Dierenarts of architect.

Wat maakt u ongelukkig?

De steeds groeiende ongelijkheid op vele vlakken.

Over welk deel van uw uiterlijk bent u het minst tevreden?

Mijn droge voeten, vandaar dat ik vaak op schoenen dans.

Wie of wat is de liefde van uw leven?

Mijn lief en de kunst.

Wat was de beste kus van uw leven?

De eerste kus met mijn lief tijdens een slow in Zaal Jacob in Antwerpen. Blij dat ik daar de ware ben tegengekomen. Jammer dat die plek niet meer is.

Wat is uw foutste ‘guilty pleasure’?

Cola drinken.

‘Mijn grootmoeder is in mijn armen gestorven’

Welke stopwoordjes en -zinnestjes gebruikt u te veel?

Zo, eigenlijk en *maybe*.

Wat was uw ergste job ooit?

Laden en lossen in een chemiebedrijf aan de haven. Op het einde van die maand kwam de redding met het bericht dat de dansacademie me had aangenomen.

Als u het verleden kon veranderen, wat zou u dan veranderen?

Dat homoseksualiteit als evenwaardig en nooit als een misdaad of iets onnatuurlijks werd beschouwd.

Als u terug in de tijd kon reizen, waarheen zou u gaan?

Naar het New York van de jaren 70 en 80.

Wat beschouwt u als uw grootste prestatie?

Mijn diverse parcours als maker en performer. Er maar één ding uitpikken zou afbreuk doen aan het geheel. Had ik ‘Les mots’ niet gemaakt, dan had ik

Maria Ibarretxe nooit ontmoet en ‘We dance to forget’ niet gemaakt, Alpea Pouget nooit ontmoet en het duet ‘Journey’ nooit gemaakt. Alles is met elkaar verbonden.

Wat is de belangrijkste les die het leven u geleerd heeft?

Geniet van het moment. Moeilijk soms.

Waar zou u momenteel het liefst willen zijn?

Ergens in een piepkleine verborgen izakaya in Tokio met de lekkerste omakase en de beste sake. Jazz speelt op de achtergrond.

Als wie of wat zou u graag op een verkleedfeestje opduiken?

Als Patrick Swayze in *Dirty dancing*.

Hoe komt u tot rust?

In het water. In het bos. Tijdens lange treinritten met mijn iPod op shuffle.

Wanneer hebt u voor het laatst gehuild, en waarom?

Tijdens een repetitie. De overgave en bewegingen van een van mijn dansers ontroerden me.

Wat is het dichtste dat u ooit bij de dood geweest bent?

Mijn grootmoeder is in mijn armen gestorven.

Wat houdt u wakker 's nachts?

De huidige besparingen op cultuur. Het wordt voor een hele generatie kunstenaars moeilijker en moeilijker om een bloeiende carrière op te bouwen. Ik hou mijn hart vast voor een minder inclusieve toekomst.

Welke song mogen ze spelen op uw begrafenis?

Born Slippy (Nuxx) van Underworld, de lange versie. Luid.

‘Tender Men’ gaat in première op 20 oktober in STUK, Leuven.

Meer info op www.koendepreter.com